

DISSERTATIO DE ANTI-CHRISTO.

ARTICULUS PRIMUS.

Variae de Anti-Christo Sententiae.

Quicunque Veritati, Pietati, Justitiæ adversatur, Anti-Christus dicitur, quod Iesu Christo, qui est essentia- lis Justitia & Veritas, ob- sistat; quod etiam Anti-Christi nomen juxta- suam etymologiam Iesu Christi inimicum significet. Anti-Christi hoc sensu accepti, facilius omnibus & ante & post Domini adventum exitere, & semper usque ad Mundi finem, & usque ad illius adventum, qui omnium Iesu Christi hostium impietatem, & malitiam vin- ciet (a). Eo adhuc sensu Ecclesiæ perfe- ctores, Pseudo-Prophetæ, Heretici, & nefarii Christifideles totidem Anti-Christi appellantur; quorum plurimis suâ & tate orbem refertum Evangelista Joannes inge- muit: *Et nunc Anti-christi multi facti sunt* (*). Ecclesiæ Patres in Simone Mago, Nerone, Cajo Caligula, Appollonio Thya- nœ, Barchocheba, Domitiano, Diocletiano, Juliano Apostata, & in pluribus aliis Iesu Christi hostibus, & eorum Di- scipulis quosdam hujus perditissimi homi- nis, & perditionis filii characteres agno- vere. In Veteri etiam Testamento nonne Nabuchodonosores, Cambyses, Antiochi, Epiphanes, Herodes occurant, qui ve- lut Præcursores, effigies, & aseclæ Anti-Christum nimis prætulere? Deus in irâ suâ eos excitasse videbatur, ut is, qui ceteros crudelitate, impietate, & mali- tiâ præceleret, qualis quantusque futurus esset, intelligeretur.

Judæi, & Christifideles Antichristum, Mahometani autem Anti-Mahometum ex- pectant. Judæi verò quod de Messia Ser- vatore in primo sui adventu prolatum fuit, cum eo confundunt, quod de Messia ultore sub mundi exitum adventuro enunciatum est. Ajunt præterea (†), Eliam, seu alterum è Prophetis Messia prætrum, ut parentes cum filii conciliet (b), & Mes- sia semitas apparere. Post quem ipse, ut subdunt, Messias adveniet, Israelitique om- nibus in promissam regionem coadis, urbe Jerofolyma & Templo restauratis, po- pulos suos pace, & rerum affluentiâ cumu- labit. Gog deinde & Magog, potentes na-

tiones, Anti-Christo sibi duce præente, eam eversura pacem irrumpent; quas Mes- sia primò devictas, plurimis tandem ma- ris & terra prodigiis prorsus delebit. Quibus etiam in bellis multum sanguinis à Fidelibus effundetur, & tunc forte imple- buntur Dolores Messia, quorum meminere Rabbini, & qui tot tantique futuri sunt, ut omnes ingemant (c). Ab venit; sed ego cum non videam! quid faciemus ut à Messia doloribus liberemur?

Ex Rabbinis quidam [d] Anti-Christum, quem Armillum vocant, ex nationum fo- dissimâ conjunctione cum Virginis cujus- dam simulacrum Romæ erexit proditum- ferunt. Qui Armillas admirandâ staturâ sublimis, se Messiam, & Deum, cui sit cultus exhibendus, ostentabit. Omnis Edom progenies, (i.e. Romanos appellant) ei ad- hæredit, ultroque obtemperabit. Nehemias verò, Josephi filius, è progenie Ephraim, alter ex duabus Messiis, quos Judæi ex- pectant, tringita Judæorum millibus in- structus cum Armillo congrederetur, & bis centum hostium millibus casis, cum con- jicet in fugam; qui exercitu iterum coa- do, secundum cum Nehemia certamen com- mittet: quo, innumeris ex suis gladio pe- remptis, tandem, quin rem animadvertis, ipsum Nehemiam fortius interficiet; qua- re Judæi fuga se dantes, persecutionibus undique vexabuntur.

Archangelus Michael tubâ canet, primo que statim clangore secundus ex progenie David Messias veniet, quem Elias Propheta comitabitur. Tunc Judæi hoc illuc effu- si, animis iterum collectis, ad eum undi- que confluunt. Quare territus Armil- lus in eos irrumpet, pugnam committet, & casus occambet. Tum felix Messia Re- gnum, quod quâm maximè Propheta ostendunt, totisque terrarum orbis, morbis, bellisque prorsus indè exturbatis, hortus Eden Judæorum solatio evadet. Hac Ju- dæi de Anti-Christo, de quo vel inter ipsos varia sententiae. Singulas recenserent non lubet.

Horum bellorum inter initium, & exitum, seu, ut ajunt Hebrei, præfens inter & futu- rum sèculum, ali quadriginta, ali septua- ginta, ali annorum quadrigenitorum, ali deni-

c Genar. San- bedrin. 9.35.

d Halsius de Theolog. Jud. lib. x. par. 1. p. 52.

e Vid. Daniel. 7. 25. & 12. 11. Apoc. 11. 2. 3. Chardin. Itinerar. Pers. t. 3. p. 192. Vide & Kessau, & Iba Abassi.

denique longè minus intervallum consti- tuunt. Omnes tamen mortuorum resurre- ctiōnem, & perfectum Messia & beatorum regnum nonni post Anti-Christi interi- tum, futura defendunt. Qua in re & no- boscum convenienti. Nostrorum verò Scrip- torum plerique imperium, bella, & An- ti-Christi persecutioes tribus tantummo- dò annis, sexque mensibus [e] definitiunt.

Mahometani etiam (f) suum Anti-Maho- metum expectant, quem Dejal, nempe Im- possum appellant, quemque giganteum monstro similem, solo oculo & supercilie in frontis medio horridum effingunt. Prater- ea Mahamedem Mehdy ex eorum Imanis duodecim, à Deo, ut ajunt, viventem adhuc è terris sublatum, & in voluntatum loco hominibus impervio constitutum, sub mundi exitum iterum adventurum putant, ut cum Dejal congregatur, & id adver- sus illum perficiat, quod nos ab Eliâ ad- versus Anti-Christum agendum credimus. Ad hec, Iesum Christum Duxem supremum copiarum Imani fore, iterumque in orbem ut Anti-Mahometum oppugnet, reversum arbitrantur. Eo superato, éademque clade Gog & Magog affectis, uxorem ducet, & tringita, seu quadriginta annis, non ut Dominus, sed ut Imani Mahame- dis Mehdy Procurator, totius terrarum or- bis imperium geret: quibus elapsi, occu- pet, & una cum Justis omnibus, vite ite- rum in sèculorum exitu restitendum, pro- pè Mahometi sepulchrum tumulabitur. Ju- dicium denique de omnibus pronunciat, cum ad Christum hoc Judicium univer- salē pertineat. Quantum de Anti-Christi sub mundi exitum adventu fides in pleris- que terrarum nationibus inolevit, per has fabulas comperimus.

Aliqui Judæorum Authores, quos inter Menasse ben Israel (g), aliqui etiam Pro- testantium Scriptores (h) Anti-Christum, quomodo à Christifidelibus expectatur, nun- quam adventurum asseruerunt. Dogma hu- jusmodi inter fabulas recentis, quibus, ut ajunt, credoli Romanæ Communionis Christiani enutruntur. Afferit Grotius (i), vel ipsum S. Paulum paulò post Jerofoly- mæ versionem mundum ad suum exitum pervertentur putasse; Caligulam verò Anti-Christi Præcursum, & Simonem Magum ipsum suisse Anti-Christum. Pontificem de- nique, Ecclesiæ Chatholicæ visibile caput, Anti-Christum esse; Communionem Romanam esse Babylonom; autoritatem, qua S. Pe- tri Successores in Fideles obtinunt, Regnum esse & imperium Anti Christi, Authorum Protestantium plerique defenderunt (k). Quæ quidem ita à veritate abhorrent, ut vel ab eorum Communione sapientissimus improbentur, & in iis, à quibus compro- bantur, non aliam, quâm cæcæ passionis speciem præferant.

i Hier. in Dan- 11. 24. Hun- eſe moremo Scriptura san- da, ut futu- rorum verita- tem præmittat in typis. Sicut igitur Salva- tor habet & Salomonem, & ceteros San- ctos in typum advenitū sui, sic & Anti- Christus pessi- mum Regem Antiochum, qui Santos per seruitus est. in Idem in Daniel. 11.

n Ezech. 38. & 39.

o Apoc. 20. 7.

p Daniel. 7. 10. &c. q 2. Theffal. 2. r Daniel loco citato.

ARTICULUS II.

De Anti-Christi Characteribus.

Scriptores Sacri, teste S. Hieronymo (l), typis & figuris futuros profundere even- tibus, & similitudinibus atque parabolis veritatem obvolve confieverunt. Sicut itaque Jesus Christus per Davidem, & Salomonem, qui illum referunt, & adven- turum spondent, nobis exhibetur; ita etiam Anti-Christus per ejus præcursores & fi- guras, nempe Antiochum Epiphaneum, Ne- ronem, Domitianum, & id genus cæ- teros, optimè inducitur. Ut igitur hujus perditissimi effingamus imaginem, meritò ad eorum characteres configimus, qui veluti hujus Deo infenissimi hostis exemplaria à Sacra Scripturâ exhibentur (m). Hac autem sub Antiocho Epiphane in ima- gine præcesserunt, ut Rex sceleratissimus, qui persequitus est populum Dei, præfiguraret An- ti-Christum . . . unde & multi nostrorum putant ob sapientia & turpitudinis magnitudinem Domitium Neronem Anti-Christum fore.

Patres & Interpretes tam Judæi, quam Catholici de Anti-Christi persecutionibus adversus Sanctos explicarunt id omne, quod de Gog & Magog adversus Israëlitas bel- lis Ezechiel enunciavit (n). Quod etiam spe- ciat illud Joannis in Apocalypsi (o), cum refert, post mille annorum Regnum, Sa- tanam è carcere egressum seducitrum plu- rimos, eosque adducturum, ut bello San- ctos insequantur, & Urbem dilectam ob- sideant; ex populis subinde Gog & Ma- gog quatuor mundi finibus coadis, in- numeras instar arearum mari copias instru- furum. Quas tamen Deus flammis è cæ- lo delapsi prorsus absumeret, & Demonem, qui eas coegerat, & Pseudo-prophetas, qui eas seduxerant, in sulphuris & ignis flagrum detrueret, ubi unâ cum bestiâ supplicio pe- renni torquebuntur. Esto, Gog & Magog bellum adversus Israëlitas ab Ezechiele prænunciatus per Cambysis, seu Holophaenis, seu Antiochi Epiphanius in Hebreos persecutions ad literam imple- tum fuerit; certò quidem confitat, hoc Apo- calypsis bellum potissimum ad ea mala re- ferri, quibus Anti-Christus ante mundi exi- ferri, quibus Anti-Christus ante mundi exi- ferri, quibus Anti-Christus ante mundi exi-

Idem

Idem Propheta Antiochum Epiphanem sibi rursus repräsentari (s) percepit per speciem modici cornu, quod maximis incrementis auctum, in ipsum calum insurge, stellas dejicere, & conculcare vidit: *Uique ad Principem fortitudinis (ad Deum ipsum) magnificatum est, & ab eo iuliū iuge Sacrificium, & dejectit locum sanctificationis ejus.* Robur autem datum est ei contra iuge sacrificium propter peccata: & proflueretur veritas, & faciet, & prosperabitur... usque ad perpetuam & mane dies duo millia trecenti. Quomodo, Antiochus Epiphane imperator, hoc vaticinium impletum fuerit, scimus; adhuc tamen, Ecclesiam infectantem Anti-Christo, iterum adimplendum non ambigimus, ut ipse Daniel præferre videtur, cùm, post tot tantaque mala ab eo cornu ad populi Dei perniciem invicta, mortuos resurrectione, & Fideles aeternā felicitate donandos enunciect: *Multi de his, qui dormiunt in terra pulvere evigilabunt; alii in vitam eternam, alii in opprobrium, ut videant semper.* Quæ quidem verba de solâ ad statum feliciorum transmigratione, nisi per vim detorquentur, ad literam nequeunt intelligi.

t Daniel. 12.1. **2. &c.** **u Zach. 11.16.** **17.** **x Matth. 24.4.** **5. 11. 12.**

Zacharias Messias aduersarium (u) describens, *Ecce, ait, ego suscitabo Pastorem in terra, qui derelicta nos visitabit, dispersum non quaret, & contritum non sanabit, & id quod stat, non emuriet, & carnes pinguium comedet, & unguis eorum dissolvet.* O Pastor, & Idolum, derelinquens gregem! gladius super brachium ejus, & super oculum dextrum ejus, brachium ejus arridat, donec de medio fiat. Et tunc revelabitur ille iniquus... cuius est adventus secundum operationem Satanae.

S. Martinus ita loquens inducitur à Severo Sulpitio, Neronem scilicet, & Anti-Christum ante mundi exitum aduenturos; illum in Occidentem, ubi Idolorum cultum instaurabit; hunc vero in Orientem, ubi Templum & Jerusalēm iterum excitabit, ut ibi imperii sui sedem constituit [f]. Anti-Christum præterea enixa acturum, ut tamquam vero Messiae populi sese sibi submittant; & bello tandem in Neronem illato, eundem interfectorum prænuntiat. Idem Sulpitius alibi de Neronis adventu ambiguus (g), g. *Sever. Sulpit. Dialog. 2. de vita S. Martini.*

Prophetæ, qui, si fieri poterit, electos etiam falsis signis in errorem adducent. Post ea omnia, Filius Hominis in sua Majestate adveniet. Hac Regni Anti-Christi tempora.

S. Paulus ad Thessalonicenses ait (y): *Nisi primus revelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, qui aduersatur, & extollitur super omne, quod dicitur Deus, aut quod colitur; ita ut in templo Dei se deat, ostendens se tangunt sat Deus. Nunc addit, quid detineat, scitis, ut reueletur in suo tempore. Nam mysterium jam operatur iniquitatis. Tunc reuelabitur ille iniquus, quem Dominus Jesus interficiet spiritu*

oris sui, & destruet illustratione adventus sui, cujus est adventus secundum operationem Satana in omni virtute & signis, & prodigiis mendacibus, & in omni seductione iniquitatis iiii, qui pereunt, & quod obitatem veritatis non receperunt.

His characteribus præferetur Anti-Christus, in cuius imagine ab Apostolo expressa plures ex Antiquis (z) Nero. **2 Victorin. in Apoc. Ambro-**
k 1. Joan. 2. **22.** **l 1. Joan. 4.3.** **& 2. Joan. vers. 7.**

deinde Neronem esse, vel Anti-Christum, sicut in 2. illud Apostoli (a) referebant. Jam mysterium operatur iniquitatis & brevi, post 4. in 2. Thessal. Hieron. ad sal. Hieron. ad Alga. 9.20. August. de Ci-
bunc habet sensum: multis malis aigue-
vit. l. 20. c. 19. **m Apoc. 11.7.**

peccatis, quibus Nero mundum premis, a 2. Thessal. 2. **n Apoc. 13.3.**

Anti-Christi parturit adventus; & quod b. Vid. Mal-
ille operaturus est posita, in illo ex parte vend. de An-
completetur. Autemunt alii, Neronem tichristo l. 2. ca-
aliquo è mortuis resurrexerunt, & 3. p. 6.5.
eum futurum Anti-Christum, cuius epis-
simè Scriptura meminerunt (e).

Asterebant alii apud Augustinum (*), Neronem adhuc viventem ignoto in loco barbariem immanitatemque suam in Dei famulos certa die exercendam reservare. **iudicis ma-**
Victorinus Petavians, Apocalypsis In-
terpres celeberrimus (d), qui faculo ter-
rito floruit, illud ejusdem Apocalypsis, Domitium Ne-
ronem Anti-Christum fore. * August. de Civit. l. 20. c. 19.
Dan. 11. Multi nostrarum pu-
tant, ob sevitiæ & turpi-
tudinem mag-
nitudinem.

Domitium Ne-
ronem Anti-Christum fore.

Vidi unum de capitibus bestia quasi occisum in mortem, & plaga mortis ejus curata est, explicat de Nerone, quem eundem adhuc esse putat, de quo Paulus ad Thessalonicenses (e): *Ut qui tenet imperium, te-
neat, donec de medio fiat.* Et tunc revelabitur ille iniquus... cuius est adventus secundum operationem Satanae.

S. Martinus ita loquens inducitur à Sev.

Severo Sulpitio, Neronem scilicet, &

Anti-Christum ante mundi exitum aduenturos; illum in Occidentem, ubi Idolorum cultum instaurabit; hunc vero in

Orientem, ubi Templum & Jerusalēm iterum excitabit, ut ibi imperii sui sedem constituit [f]. Anti-Christum præterea enixa acturum, ut tamquam vero

Messiae populi sese sibi submittant; & bello tandem in Neronem illato, eundem

interfectorum prænuntiat. Idem Sulpitius

alibi de Neronis adventu ambiguus (g),

g. *Sever. Sulpit. Dialog. 2. de vita S. Martini.*

Dignus, ait, extitit, qui persecutionem

in Christianos primus incepit: nescio an

& postremus explebit, siquidem opinione

malorum receptum sit, ipsum esse Anti-

Christum venturum.

Ipsi Euthenici, Suetonio & Tacito testi-

bus, Neronem minimè occupuisse vulga-

runt; cuius etiam nomine dicta scep- pro-

ferebant, ac si certò adhuc viveret, &

ad maximam suorum hostium perniciem

esset reversurus. Modò edita, inquit Suetonius (b), proferrent quasi viventis, &

aut quod colitur; ita ut in templo Dei se deat, ostendens se tangunt sat Deus. Nunc addit, quid detineat, scitis, ut reueletur in suo tempore. Nam mysterium jam operatur iniquitatis. Tunc reuelabitur ille in-

iquus, quem Dominus Jesus interficiet spiritu

du-

uctor ille plurimum proficerat, Præsi- dem constituerat, eumdem interfecit: eu- jus etiam caput, ut populis errorem adi- meret, Roman & in Provincias iussit cir- cumferri.

Venit ad characteres, quos de Anti- Christo Scriptura nobis exhibet, revertar. S. Joannes in primâ suâ Epistola (k), Qui, ait, negat Patrem & Filium, hic est Anti-Christus. Alibi etiam (l): Omnis spiritus, qui solvit Jesum, (qui tempe Jesum, vel Messiam, vel Deum simul & hominem negat) ex Deo non est, & hic est Anti-Christus, de quo audistis, quoniam venit, & nunc iam in mundo est. Idem Evangelista hec habet (m) de hoc nequissimo viro; quem designat nomine bestia, qua ascendit ab yffe, qua occidit duos testes, (Henoch nempe & Eliam) que faciet adversus eos bellum, & vineat illos, & occidet eos: & corpora eorum ja- cebunt in plateis civitatis magna, qua vocatur spirituuliter Sodoma, & Egyptus, ubi & Dominus eorum crucifixus est. De- scribit subinde hanc bestiam (n), haben- tem cornua decem, & super cornua ejus decem diademata, & super capita ejus no- mina blasphemia. Draco (seu Diabolus) dedit illi virutem suam, & potestatem magnam, quid omnes adoraverunt Draco- nem, & bestiam, cui datum est os lo- quens magna, & blasphemias, & potestas facere (idest pugnare) mensa 42. cum fan- sis, & vincere eos, & quid adoraverunt eam omnes, qui inhabitant terram.

Omnia ea loca ad literam præcisè de Anti-Christo intelligenda esse, afficerem non audemus; plures enim dicendi modos al- legoricos scimus. Cùm vero Anti-Christus adhuc non venerit, perfectè de eodem propheticas explanare non possumus; quod tunc tantummodo fit, cum vitam suam peregerit: sicut de Iesu Christo Prophe- trius sensus nonnulli post ejus adventum, mortem, & resurrectionem omnino pa- tuit. Eo tamen ducti exemplari, quod nobis à Scripturâ exhibetur, afficerem non ambigimus, Anti-Christum futurum esse.

monstrum omni flagitorum genere inqui- natum, & ita ad barbariem, atque im-

pietatem educatum, ut Caligula, Nero-

nes, Domitianus, & perditissimi ceteri,

si cum eo conferantur, inter innocentes

sint recensendi. Illud vero majorem-

ingeret admirationem, quid vir nequissi-

mus ita sanitatem simulabit, ut plures

Messiam reputari, ali veluti Deum ado-

ratur sint. Idecirò Patres (o) hypocri-

ta, & deceptorem omnium maximum

futurum esse tueruntur. Quare etiam illud

Job de eo usurpat (p): *Qui regnare*

facit hominem hypocritam propter peccata

populi.

Vide Hypot.

Mart. lib. de

Antichristo,

Cyril. Jersol.

Catech.

Gregor. Magn.

l. 31. in Tob.

c. 17. Dama-

scen. l. 4. de

Fide orthodox.

c. 27.

p. Job 34. 30.

q. 2. Thessal. 2.

Vide Iren. l. 5.

c. 28. Vide &

Interpretes ad

Apocal. II. &

Malvend. l. 6.

de Antichristo

c. 4.

Vide & Sue-

ton. in Neron.

du-

Dicitur. Calmet Tom. II.

^{s Apoc. 13.17.}

De Nomine, seu Charactere An- ti-Christi.

S. Joannes in Apocalypsi haec habet (s): Bestia facit omnes pusilos & ma- gnos, & divites, & pauperes, & liberos, & seruos habre carcerem in dexterâ manu suâ, aut in frontibus suis, & ne quis posse emere, aut vendere, nisi qui habet chara- terem, aut nomen bestia, aut numerum nomini bestie. Hic habet sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestie. Numerus enim hominis est, & numerus ejus sexaginta sexaginta sex. Multi hic multa. Vulgo tamen creditur hic numerus 666. juxta valorem nomeri, literas nominis Anti-Christi designare; etenim tam apud Hebreos, quam Græcos & Latinos, Al- phabeti litera ad numeri valorem of- fupantur. E.g. I. Latinè valet I. V. 5. X. 10. I. 500. CI. 1000.

Primo hic investigandum, an nomen Anti-Christi Hebraice, Syriacè, Græcè, an Latinè vel alio idiomate scribendum sit; quo enim idiomate Anti-Christus lo- quuntur sit, ignoramus. Investigandum præterea, an nomen illud Personæ sit, an Dignitas; an quod illi ab Ascclis, seu ab amicis delatum erit, sive quod pro criminis, & cædium merito sibi ad- ficeret. An denique locus iste de ipso Anti-Christo explicandus sit, an vero in his adimplendus, qui infenitissimo huic Dei inimico velut exemplaria, & præcursorès præbunt. Hærent nonnulli, an ipsum Anti-Christi nomen numerus iste 666. de- signet, an characterem, à Viri perditissimi affectis in suis frontibus preferendum. Nonnulli demum hujusmodi Anti-Christi characterem in signo quadam, seu monogrammate, vel in quibusdam literis, aut sententiis constitendum fore putant, ut apud Veteres servorum profugorum frontes interdum Heri obsignabant.

Tot inter varias sentencias, quidnam signa gerat, utique nonnulli Dæmonis ope- præstanta, peritissimus Magus sit opor- tebit [q]. Patres & Interpretes de eo quoque usurpant, quod de nimis Antio- chi Epiphaniis divitias Daniel enunciavit [r]; inquit illi Regi Anti-Christum opibus prætiturum addunt, quod in regiones

F f qui-